

MINISTER PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DMI-III-4032-4-MK/06

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

BPS

wpłynęło dn. 26.07.06

nr 4036 podpis

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

Warszawa, 24 lipca 2006 r.

SECRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 27.07.06
nr 5432 podpis

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na pismo BPS/DSK-043-418/06 z 27 czerwca br. przekazuję stanowisko Ministra Pracy i Polityki Społecznej w stosunku do Oświadczenia Senatora Romana Ludwiczuka, złożonego na 13 posiedzeniu Senatu RP w dniu 21 czerwca br.

1. W odpowiedzi na pytanie „Czy MPiPS prowadzi pełny monitoring i pełną analizę tak zwanej emigracji zarobkowej Polaków i wpływu tego zjawiska na faktyczną stopę bezrobocia w Polsce” uprzejmie informuję, że w ramach przyjętego przez KERM 16 lipca 2004 r. systemu pozyskiwania informacji na temat funkcjonowania rozwiązań przejściowych w obszarze swobodnego przepływu pracowników w Unii Europejskiej prowadzona jest obserwacja skali zatrudnienia obywateli Polski na rynkach pracy państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Dwukrotnie w ciągu roku (w kwietniu i październiku) MPiPS przygotowuje informację na ten temat, która jest przedstawiana KERM. Należy jednak zaznaczyć, że pozyskiwane przez MPiPS dane na temat zatrudnienia Polaków za granicą oparte są o źródła zagraniczne, które obrazują różne okresy i kategorie sytuacji (np. liczba zezwoleń na pracę wydanych w określonym okresie lub ważnych w określonym momencie, rejestracji pracowników, zgłoszeń do ubezpieczeń społecznych, zgłoszeń do ewidencji ludności, uzyskanych dokumentów pobytowych itd.) i przez to są wzajemnie nieporównywalne. Ponadto, dane na temat liczby wydanych zezwoleń lub osób, które podejmują pracę nie uwzględniają sezonowego lub krótkookresowego charakteru zatrudnienia wielu osób. Na wymienione problemy z dostępnością danych obrazujących skalę przepływów pracowniczych zwróciła uwagę także Komisja Europejska, w opublikowanym 8 lutego br. *Sprawozdaniu z funkcjonowania ustaleń przejściowych określonych w Traktacie o przystąpieniu z 2003 r. (Dokument COM(2006)48)*.

Gromadzone dane nie uwzględniają pracy nierejestrowanej. Z uwagi na wskazane wyżej czynniki, dostępne dane nie pozwalają na precyzyjne określenie liczby Polaków, którzy podjęli pracę za granicą lub w danym momencie są tam zatrudnieni. W oparciu o przykłady wybranych państw można jednak poddać w wątpliwość wiarygodność przytaczanych przez niektóre źródła masowego przekazu wiadomości o rzekomych dwóch milionach Polaków, którzy pracują za granicą. Liczba ta może być rezultatem m.in. sumowania liczby wydanych zezwoleń na pracę w kolejnych latach, bez uwzględnienia tego, że w większości przypadków zezwolenia np. na najpopularniejszym rynku

niemieckim wydawane są rok po roku tej samej osobie, a znaczącą ich część to zezwolenia na pracę sezonową. Na przykładzie Niderlandów i Irlandii można zauważyć, że faktyczna liczba obywateli Polski, którzy są obecni na rynku pracy danego państwa lub też zdecydowali się na dłuższy pobyt jest kilkakrotnie niższa niż liczba osób, które się na tym rynku pojawiły. W Irlandii, do której rynku Polacy mają swobodny dostęp, od maja 2004 do lutego 2006 obywatele RP uzyskali ok. 105 tys. numerów PPS (identyfikacyjnych), jednakże skalę zatrudnienia Polaków w maju 2006 r. władze irlandzkie oceniały na ok. 35 tys. osób. W Niderlandach, które od Polaków wymagają zezwoleń na pracę, w ciągu roku 2005 zezwoleń dla obywateli Polski wydano 26 tys. 474, natomiast liczba długookresowo zamieszkałych Polaków wzrosła w tym okresie jedynie o 5 tys. 779 osób. Podejmowanie pracy przez obywateli Polski za granicą ma niewątpliwie wpływ na wysokość bezrobocia w Polsce, jednak z uwagi na zaznaczone wyżej czynniki, uniemożliwiające ścisłe określenie liczby osób pracujących za granicą, jak też na przeważający krótkookresowy lub sezonowy charakter wyjazdów nie jest możliwe wskazanie bezpośredniego przełożenia pomiędzy liczbą osób zatrudnionych za granicą a liczbą osób bezrobotnych. Osoby, które były zarejestrowane jako bezrobotni, w sytuacji wyjazdu do pracy lub poszukiwania pracy za granicą ujmowane są w bilansie bezrobotnych m.in. w pozycjach „niepotwierdzenie gotowości do podjęcia pracy” lub „dobrowolna rezygnacja ze statusu bezrobotnego”. Należy jednak wziąć pod uwagę, że w pozycjach tych wykazywane są także osoby, które odmówiły propozycji zatrudnienia z różnorodnych przyczyn. Odpływ z ewidencji bezrobotnych w tych kategoriach w roku 2005 wynosił sumarycznie 1 mln 113 tys. 395 osób, a w okresie styczeń – maj 2006 – 426 tys. 246 osób. Według obserwacji migracje zarobkowe w znacznym stopniu dotyczą osób pracujących, wyjazdy za granicę pewnej liczby pracowników mają więc też wpływ na zatrudnienie w ich miejsce innych osób, w tym bezrobotnych. Sumaryczny efekt tych tendencji obrazowany jest przez spadającą stopę bezrobocia na polskim rynku, która w czerwcu 2006 r. wynosiła 16 proc., choć nie stanowi to jedynej przyczyny spadku bezrobocia.

2. W odpowiedzi na pytanie „Jak MPiPS ocenia realny wpływ przedstawionego zjawiska na odnotowane ostatnio wskaźniki bezrobocia” zwracam uwagę na poruszony powyżej kompleksowy charakter powiązań pomiędzy polskim i zagranicznymi rynkami pracy, który nie umożliwia dokładnego określenia wpływu wyjazdów zagranicznych na krajowy rynek pracy. Do obserwowanego spadku bezrobocia (od początku roku o 284 tys. osób) przyczynił się przede wszystkim rozwój gospodarczy.

Wpływ na kształtowanie się stopy bezrobocia w okresie roku ma przede wszystkim zjawisko sezonowości rynku pracy, tzn. wzrost liczby bezrobotnych w miesiącach na przełomie roku i spadek w miesiącach wiosennych i letnich. Spadek ten jest związany z zatrudnianiem bezrobotnych w pracach sezonowych w rolnictwie, ogrodnictwie, budownictwie i turystyce, zarówno w Polsce, jak i za granicą. Czerwiec należał do miesięcy, w którym z reguły po wiosennym ożywieniu na rynku pracy odnotowywano wzrost bezrobocia, głównie ze względu na wzmożoną rejestrację absolwentów.

Ta niekorzystna sytuacja zmieniła się od czerwca 2003 r. i aktualnie w tym okresie, mimo zaobserwowanego wzrostu napływu do ewidencji bezrobotnych, następuje ogólny spadek liczby bezrobotnych. W porównaniu do końca maja 2006 r. liczba bezrobotnych w końcu czerwca 2006 r. była niższa o 94 tys. osób (3,6 proc.). Dla porównania, w 2005 r. różnica ta wynosiła 39 tys. 900 osób (1,4 proc.), w 2004 – 21 tys. 300 osób (0,7 proc.), a w roku 2003 – 25 tys. osób (0,8 proc.).

3. W odpowiedzi na pytanie dotyczące wpływu zjawisk migracyjnych na statystyki nowych miejsc pracy uprzejmie informuję, że zgodnie z definicją zawartą w opracowaniu GUS „Popyt na pracę” nowo utworzone miejsca pracy to miejsca pracy powstałe w wyniku

zmian organizacyjnych, rozszerzenia lub zmiany profilu działalności oraz wszystkie miejsca pracy w jednostkach nowopowstałych. Jeżeli pracownik wyjeżdża do pracy za granicę, to zwalnia istniejące miejsce pracy (co może mieć wpływ na zatrudnienie osoby dotychczas bezrobotnej). Nie oznacza to jednak utworzenia nowego miejsca pracy.

O tworzeniu nowych miejsc pracy w związku z przepływami migracyjnymi można mówić, gdy migracje pełnią rolę rozwojową, tj. środki wypracowane przez migrantów za granicą, przekazywane w formie transferów lub inwestycji osób powracających, jak również zdobyte za granicą doświadczenie i know – how przyczyniają się do rozpoczęcia lub rozwoju działalności gospodarczej w Polsce. Zjawisko takie obserwowane było w ograniczonym zakresie w latach 80-tych i 90-tych. W stosunku do fali migracji, która nastąpiła po rozszerzeniu UE, zbyt krótki okres nie pozwala jeszcze ocenić wpływu zjawisk migracyjnych na rozwój przedsiębiorczości i idące za nim zwiększenie zatrudnienia w Polsce.

4. Odpowiadając na pytanie w sprawie obaw, dotyczących zjawiska odpływu z polskiego rynku pracy najbardziej aktywnych i wykwalifikowanych pracowników, co może spowodować istotne problemy dla polskiej gospodarki podkreślam, że zagadnienie to stanowi przedmiot troski rządu. Równocześnie zwracam uwagę, że udział osób reprezentujących szczególne kwalifikacje zarówno w grupie emigrantów ogółem, jak i odpływ tych osób z poszczególnych grup zawodowych ma charakter umiarkowany. Wprawdzie w ostatnich latach zauważalny jest rosnący udział osób wykształconych wśród ogółu migrantów zarobkowych z Polski, jednak bezwzględna liczba wyjeżdżających absolwentów wyższych uczelni rośnie, ponieważ zwiększa się ich procentowy udział w całej populacji. Związane jest to z coraz bardziej masowym podejmowaniem nauki przez Polaków na wyższych uczelniach. W konsekwencji studiujących jest kilkanaście razy więcej w porównaniu do końca lat 80-tych XX w., zatem ich rosnący udział w emigracji jest zjawiskiem zupełnie naturalnym, charakterystycznym również dla innych krajów rozwiniętych, gdzie strukturę migracji cechuje wysoki udział osób z wysokimi kwalifikacjami, a zależność ta jest tym bardziej wyraźna, im lepiej rozwinięty jest kraj pochodzenia emigrantów.
5. Odpowiadając na pytanie dotyczące dostrzeganych przez MPiPS zagrożeń związanych z emigracją zarobkową Polaków i planowanych działań zaradczych podkreślam, że dynamicznie zmieniająca się w ciągu ostatnich dwóch i pół roku sytuacja w zakresie dostępu Polaków do zagranicznych rynków pracy nie zaowocowała wystąpieniem zaburzeń ani na krajowym, ani na zagranicznych rynkach pracy. MPiPS prowadzi – w miarę możliwości pozyskania danych – monitorowanie sytuacji w zakresie zatrudnienia Polaków za granicą. Według dotychczasowych obserwacji, migracje zarobkowe Polaków, choć wyższe niż w przeszłości, mają wciąż charakter umiarkowany, a o ich ewentualnych negatywnych skutkach społeczno – gospodarczych można mówić w kategoriach potencjalnych. Znaczna część zjawisk ekonomicznych wpływających z międzynarodowej mobilności pracowników ma charakter tendencji rynkowych. Skutki pewnych zjawisk – na przykład zwiększenia płac przez polskich pracodawców w wybranych sektorach z uwagi na konkurencję pracodawców zagranicznych, oferujących wyższe stawki – mogą być także różnie oceniane. Z jednej strony wzrost wynagrodzeń pracowników oznacza zwiększenie ich zamożności oraz kreowanie popytu na dobra i usługi, z drugiej strony – może oznaczać obniżenia konkurencyjności pracodawcy w stosunku do konkurencji międzynarodowej lub wzrost cen dóbr i usług w Polsce. Podstawowymi środkami ograniczającymi negatywne zjawiska gospodarcze, w szczególności występujące na rynku pracy, są działania na rzecz rozwoju

gospodarczego, który pociąga za sobą wzrost zatrudnienia. Z uwagi na znaczny udział ludzi młodych wśród pracowników migrujących (wg danych brytyjskich 82 proc. pracowników z nowych państw członkowskich UE jest w wieku 18 – 34 lata) szczególne znaczenie mają programy ukierunkowane na ludzi młodych.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej aktywnie wspiera młodzież. Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy bezrobotnych do 25 roku życia traktuje jako osoby będące w szczególnej sytuacji na rynku pracy. Osoby te mają możliwość skorzystania w pełni ze wsparcia oferowanego przez powiatowe urzędy pracy, którego główne instrumentarium określone zostało w ww. ustawie, tj.:

- podstawowych usług rynku pracy, tj. : pośrednictwa pracy, usług EURES, poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej, pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy, szkoleń,
- instrumentów rynku pracy takich jak m.in.: staż i przygotowanie zawodowe, zatrudnienie w ramach prac interwencyjnych, zatrudnienie w ramach robót publicznych, przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej, stypendium dla kontynuujących naukę.

Skorzystanie z ww. usług oraz instrumentów rynku umożliwia m.in. uzyskanie wiedzy o współczesnym rynku pracy, uczy planowania kariery zawodowej, motywuje do dalszego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, pozwala nabyć umiejętności praktyczne niezbędne w skutecznym poszukiwaniu pracy, umożliwia zdobycie doświadczenia zawodowego, pozwala uzyskać środki na podjęcie działalności gospodarczej, umożliwia podjęcie pierwszej pracy.

Ponadto ważną część systemowych rozwiązań na polskim rynku pracy stanowią specjalistyczne placówki pomocy dla studentów i absolwentów szkół wyższych nazywane biurami karier. Do podstawowych zadań biur karier należy prowadzenie różnorodnych form poszukiwania pracy dla przyszłych i aktualnych absolwentów wyższych uczelni, m.in. poprzez nawiązywanie stałych kontaktów z przedsiębiorcami krajowymi i zagranicznymi, gromadzenie informacji o kursach zawodowych i językowych, stypendiach, studiach podyplomowych i studiach zagranicznych. Biura karier pomagają również studentom i absolwentom w planowaniu ścieżek kariery zawodowej. Absolwentom oferują możliwość znalezienia się w bazie danych udostępnianej pracodawcom, uzyskanie informacji przydatnych w przygotowaniu się do rozmowy kwalifikacyjnej. Zapewniają dostęp do banku ofert pracy, biuletynów informacyjnych o przedsiębiorstwach i wymaganiach pracodawców wobec kandydatów do pracy. Jednostki określane jako akademickie biura karier działają we wszystkich województwach. Dzięki wsparciu Ministerstwa możliwe było dofinansowanie 276 projektów rozwoju Akademickich Biur Karier w latach poprzednich, co pozwoliło na wsparcie m.in. takich działań jak: warsztaty szkoleniowe dla studentów i absolwentów w zakresie technik aktywnego poszukiwania pracy lub samozatrudnienia, akcja informacyjna wśród studentów i absolwentów szkół wyższych, promująca samozatrudnienie lub aktywne poszukiwanie pracy, przygotowanie i upowszechnienie na stronie internetowej materiałów informacyjno-szkoleniowych dla klientów biura, organizacja targów pracy. Obecnie funkcjonują 204 akademickie biura karier.

Kilkuletnia realizacja Programu „Pierwsza Praca” skierowanego do młodych ludzi pozwoliła wypracować szereg dobrych wzorów i praktyk oraz narzędzi aktywizacji zawodowej młodych ludzi wchodzących na rynek pracy, jak również w sposób istotny wpisała się w świadomość absolwentów oraz pracodawców. Mimo, iż poziom bezrobocia ściśle związany jest z sytuacją gospodarczą kraju oraz liczbą dostępnych miejsc pracy, to

wdrażanie wydzielonych programów adresowanych do osób bezrobotnych, choć nie ma na niego bezpośredniego wpływu, to znaczenie łagodzi jego skutki. W 2005 roku aktywnymi programami rynku pracy objęto 271 tys. 855 bezrobotnych, dotychczas niepracujących do 25 roku życia (na staże kierowano także bezrobotnych absolwentów szkół wyższych, którzy nie ukończyli 27 roku życia). Jak wynika z informacji uzyskiwanych z urzędów pracy zatrudnienie podjęło 84 tys. 137 młodych ludzi objętych aktywnymi programami rynku pracy (30,1 proc. ogółu aktywizowanych). Wśród młodych bezrobotnych, jak również i pracodawców największym zainteresowaniem cieszyły się staże, na które w 2005 roku skierowano 152 tys. 594 osoby (56,13 proc. ogółu aktywizowanych), najwięcej w woj. mazowieckim – 17 tys. 780 osób. Na szkolenia skierowano 42 tys. 141 osób (15,5 proc. ogółu aktywizowanych). Udzielono także 48 osobom z 9 województw pożyczek na sfinansowanie kosztów szkolenia, w celu umożliwienia im podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej wymagających szczególnych kwalifikacji. Przygotowaniem do wykonywania zawodu objęto 21 tys. 990 osób, dodatek aktywizacyjny przyznano 17 tys. 664 osobom, które podjęły zatrudnienie (6,5 proc. ogółu aktywizowanych). Na prace interwencyjne skierowano 15 tys. 230 osób.

Ponadto w 2005 roku w ramach Programu „Pierwsza Praca”:

- zwrotem kosztów dojazdu do pracy, zakwaterowania lub wyżywienia objęto 23 tys. 128 osób,
- w ramach robót publicznych utworzono 6 tys. 325 miejsc pracy,
- w ramach projektów realizowanych w ramach Programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich i Programu PHARE zaktywizowano 2 tys. 994 osoby,
- przyznano 3 tys. 552 osobom, które podjęły dalszą naukę w szkole ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej dla dorosłych albo w szkole wyższej w systemie studiów wieczorowych lub zaocznych stypendium na okres kontynuowania nauki,
- przyznano jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej 5 tys. 025 młodym bezrobotnym, 3 tys. 145 pracodawcom zrefundowano koszty wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, a 133 osobom udzielono refundacji kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących podjęcia działalności gospodarczej,
- jednorazową refundacją poniesionych kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne objęto 165 osób,
- innymi zastosowanymi rozwiązaniami realizowanymi w ramach projektów dofinansowywanych z funduszy strukturalnych objęto 849 osób.

Dodatkowo w 2005 roku w ramach Programu „Pierwsza Praca” z usług informacji zawodowej, poradnictwa zawodowego i pośrednictwa pracy skorzystało 659 tys. 888 młodych bezrobotnych. Zorganizowano dla nich: 9 tys. 200 spotkań informacyjnych, 178 tys. 600 indywidualnych spotkań z doradcą zawodowym, prawie 9 tys. 500 zajęć w ramach poradnictwa grupowego i 6 tys. 600 zajęć w zakresie informacji zawodowej, 3 tys. 500 zajęć warsztatowych w ramach budowania indywidualnych planów działania oraz 4 tys. 900 spotkań w ramach giełd i targów pracy.

Dzięki realizacji Programu „Pierwsza Praca” m.in.:

- utworzono 963 Gminnych Centrów Informacji,
- dofinansowano 346 projektów na tworzenie i rozwój Akademickich Biur Karier, w tym 73 projekty tworzenia nowych Biur,

- przyznano 361 szkołom gimnazjalnym i ponadgimnazjalnym granty na tworzenie Szkolnych Ośrodków Kariery,
- uruchomiono 49 Mobilnych Centrów Informacji Zawodowej,
- wsparto 19 projektów umożliwiających młodzieży poznanie różnych form gospodarczych, a zwłaszcza promowanie zasad i wartości spółdzielczych,
- ułatwiono wejście na rynek pracy licznej grupie osób z orzeczoną znaczną, umiarkowaną lub lekką stopniem niepełnosprawności,
- podjęto działania mające na celu utworzenie na terenie całego kraju sieci kiosków multimedialnych,
- w ramach programu „Moja gmina w Unii Europejskiej” w 2 tys. 495 gminach powołano do życia Gminne Ośrodki Informacji Europejskiej (GOIE), w których objęto stażami 4 tys. 997 absolwentów szkół wyższych i średnich o kierunkach humanistycznych,
- w ramach programu „Zielone miejsca pracy” zaktywizowano 5 tys. 200 osób, w tym na staż skierowano 1 tys. 600 absolwentów, zaś w ramach robót publicznych zatrudnienie uzyskało 3 tys. 600 osób bezrobotnych.

Powyższe działania podejmowane są z myślą o młodych ludziach. Wspieranie studentów już na etapie edukacji akademickiej w dotarciu do wiedzy i narzędzi niezbędnych w efektywnym poszukiwaniu pracy mimo, że nie daje od razu bezpośrednich efektów zatrudnieniowych, zdecydowanie zwiększa szanse młodych ludzi na dotarcie do zatrudnienia w najbliższej przyszłości.

Poziom bezrobocia ściśle związany jest z sytuacją gospodarczą kraju oraz liczbą dostępnych miejsc pracy, ale także z poziomem kwalifikacji posiadanych przez kandydatów do pracy – a jeszcze ściślej z bilansem kwalifikacji oczekiwanych przez pracodawców. Wdrażanie wydzielonych programów adresowanych do osób bezrobotnych nie ma bezpośredniego wpływu na ten bilans, ale znacznie łagodzi skutki braku równowagi.

W roku 2005 rozszerzono Program „Pierwsza Praca” o działania mające na celu tworzenie warunków do podejmowania własnej działalności gospodarczej oraz intensywniejsze promowanie samozatrudnienia. W tym celu wdrożono projekt ułatwiający młodym ludziom podejmowanie własnej działalności gospodarczej pod nazwą Pierwsza Praca – Pierwszy Biznes. Głównym celem programu jest udzielenie pomocy w podejmowaniu działalności gospodarczej i promocja postaw przedsiębiorczych wśród młodych ludzi. Realizatorami Programu są powiatowe urzędy pracy. Program składa się z trzech głównych elementów:

- szkoleń teoretycznych,
- szkoleń praktycznych (staże, doradztwo itp.),
- dotacji z Funduszu Pracy i pożyczek z Banku Gospodarstwa Krajowego.

Do Programu „Pierwszy Biznes” przystąpiło od początku realizacji tj. od lipca 2005 r. do końca grudnia 2005 r. 205 powiatów. Realizacja Programu poprzedzona była szeroko zakrojoną kampanią promocyjną na terenie całego kraju. Urzędy pracy realizowały zintegrowane działania promocyjne, łącząc różne techniki informacyjne w propagowaniu idei przedsiębiorczości. Do Programu zgłosiło się w ogółem ponad 4 tys. 500 osób, z których po dokonaniu rekrutacji zakwalifikowano do udziału w Programie 3 tys. 839 osób. Szkoleniami teoretycznymi objęto w skali całego kraju 2 tys. 464 osoby. Osoby, które ukończyły szkolenie teoretyczne miały być kierowane na szkolenie praktyczne w postaci stażu w firmie z sektora, w którym chcą rozpocząć

działalność lub miały zostać objęte doradztwem lub innymi formami szkoleń praktycznych. Powiatowe urzędy pracy objęły stażami 336 osób.

W ramach Programu 1 tys. 996 osób skorzystało z usług doradztwa zarówno przed rozpoczęciem działalności jak i po jej rozpoczęciu. Urzędy pracy planowały udzielić ponad 2 tys. dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej, z czego przyznano dotacje 1 tys. 762 uczestnikom Programu. Dodatkowo Bank Gospodarstwa Krajowego udzielił w okresie od lipca do grudnia 2005 r. 44 pożyczki beneficjentom Programu „Pierwszy Biznes”.

Jak wynika z informacji przekazanych przez powiatowe urzędy pracy udział w Programie „Pierwszy Biznes” nie doprowadził wszystkich jego uczestników do realizacji samozatrudnienia. Pomimo wyposażenia ich w teoretyczne i praktyczne umiejętności związane z prowadzeniem firmy oraz informacje dotyczące dostępnych zasad oraz źródeł finansowania przedsięwzięcia, nie wszyscy uczestnicy, po zakończeniu szkolenia, zadeklarowali gotowość do prowadzenia własnej działalności gospodarczej. Uczestnictwo w Programie „Pierwszy Biznes” nawet jeżeli nie doprowadziło wszystkich uczestników do realizacji samozatrudnienia, to na pewno wyposażało młodych ludzi w teoretyczne i praktyczne umiejętności związane z założeniem i prowadzeniem firmy oraz w informacje dotyczące dostępnych zasad oraz źródeł finansowania gospodarczych pomysłów.

Działania wspierające młodych ludzi w procesie wejścia na rynek pracy w ramach Programu „Pierwsza Praca” oraz „Pierwszy Biznes” są, zależnie od decyzji urzędów pracy, kontynuowane także w roku 2006.

Równocześnie zwracam uwagę, że w związku z sygnałami o trudnościach w znalezieniu pracowników do prac sezonowych w rolnictwie, ogrodnictwie i sadownictwie, MPiPS prowadzi prace nad zmianą przepisów regulujących możliwości zatrudnienia cudzoziemców do prac sezonowych w tych sektorach. Przewidywane jest, że ułatwienia dotyczyć będą obywateli państw sąsiadujących z Polską.

Reasumując podkreślam, że działania Rządu RP nie są ukierunkowane na nakłanianie obywateli polskich, w tym ludzi młodych, do emigracji zarobkowej, lecz na stworzeniu możliwości pełnego korzystania z przewidzianej prawem wspólnotowym swobody przemieszczania się na rynku wewnętrznym Unii Europejskiej; jednocześnie celem Rządu jest poprawa sytuacji na rynku pracy w Polsce.

Z poważaniem,

z up.
MINISTER
PÓDSEKRETAŃ STANU

Kazimierz Kuberski